

[POŚMIESZNY *ai*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w pośmiech).

*sg m N pośmieszny. ◇ n G pośmiesz(n)e*go. ◇ *A* pośmiesz(n)e). ◇ *pl A subst* pośmiesz(n)e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Szyderyczy, wyśmiewający się*: bowiem wy prawdziwej wiary o Trójcy św. a jedności Boskiej, dalibóg, nie skazicie, ani wy, ani żaden nie skazi. A waszego i pośmiesznego mówienia nie mogąć więcej słyszeć, zaniecham rozmowy z wami. *AktaSynod* II 168, I 194.

Szereg: »pośmieszny albo uszczupliwy«: Nerwigi/ ktore dziś Tormácos zową/ iż niektorzy ínich/ gdy Cefarz Máximilianus/ támtędy iechał/ pośmieífne/ álbo wífzczupliwe rzeczy/ onim mowili *ErazmJęzyk* L4v (*Linde*).

2. *Śmieszny, z którego można się śmiać*: A przeto/ y pośmieífne przyśłowie kładźiemy/ á przywodźiemy/ áby ludzie/ tę rzecz/ która iest poważna/ á prawdziwa/ áby ią łobie wumyśł wźięli. *ErazmJęzyk* D7v (*Linde*).

Wyrażenie: »i dzieciom pośmieszny« = *głupi*: A což to wźdy zá rozum wáńz/ y dziećiom pośmieífny: Pokoiu chcemy á Confederatíey ktora iest zwiáńkiem pokoiu niehcemy. *Respons* C2.

Synonimy: 1. *szyderski*; 2. *śmieszny*.

MP